

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה סג.

מסורת הש"ס

(א) וְיָלֵךְ אֲשֶׁר יוֹכֵחַ כֹּלֵךְ
(ב) הַמִּתְחַלֵּץ בִּימֵי עֵשֶׂי
ט: יִמָּה וְחִילָק קִטֵּל.
חמורה ט. ט: מִפְּרִיז כֹּהֵל.
(ג) חמורה ט: מִפְּרִיז
(ד) קִדּוּשֵׁי חַיִּים קִבֵּץ
כ"ח ו. וְנִדְרֵשׁ ט: חמורה
ט: חֹסֶם קִדּוּשֵׁי חַיִּים
כ"ח חֹסֶם מִפְּרִיז חַיִּים
חֹסֶם דִּבְרִינֵי מִפְּרִיז חַיִּים
(א) חמורה ט: (א) חֹסֶם
סֵם חַיִּים חֹסֶם דִּבְרֵי
מִפְּרִיז חַיִּים (א) וְיָלֵךְ
חמורה (ב) וְיָלֵךְ חַיִּים
(ט) חמורה כ"ח ו. (א) חַיִּים
חַיִּים (כ) כִּכְרוֹת יֵא.
(ז) וְיָפֵק חֹסֶם כִּי חַיִּים חַיִּים
חמורה (ז)

הגהות הב"ח

ליתול עליה איסור אמתן למעשה. שהרי
 קני מעשיו. קודם ביאה פשיטא דמות
 ויהלה כיון דדמקמי ביאה יהביה מילה
 ומעריך ליה קני מעשיו. הנהך באלט
 דאמר לה לא ויקני לך עד שעת
 ביאה כיון הדור אומר לה אי מעריך
 לך קני מעשיו ומה לה מחמת חסם
 ש' קלמיה ואקריביה: כיון דאמר
 מר. "בחוטפתא דקדושיך בפי"ק
 ודף סא: בעלם זה. כל כמה דהייב
 לה הו' אמתן דהשטתא קנימיה:
 בעלם ססס. מ' יהיב לה לאחור ומן
 לאו אמתן הוא דהשטתא הוא דקנייה
 עליה: עובד כוכבים לאו בר
 משיבא דהו' כתיבא משיבא ישראל
 כתבא או קנה מיד עמיתא: סא קנייה
 עליה. מהשטתא קודם ביאה והייב
 קרי ליה בא עליה ואח"כ נתן לה:
 והאן בא עליה. ויחם פלוני בחתמין
 בלך בא עליה ואח"כ נתן לה הוא
 ומיהו הוהיל ומשעת ביאה שויה
 אפוחיקי ועמד בחזירה חיל עליה
 אמתן: משיב כ' שסס. לרי יבוא: וטעמיהו
 ולאחריהו. עובדי כוכבים או עמי הארץ:
 לא

לא דהא איתיה בשעת ביאה
מספקא ליה 'תיקו': בא עליה
עליה ואחר כך נתן לה אפילו
יצחק אמר רב חסדא לא קשיא
לה התבעלי במלה סתם ובי א
'בוונה עובדת כוכבים דלא קניא
יובגן דקאי בחצירה אי דקאי א
לא צריכא ידשויה ניהלה אמר
יום פלוני מוטב ואי לא שוק
לחמרי' ולפועליו לכו ואכלו

מוסף רש"י

ליחול עליה איסור
אחנן למצור. היסול
נשבע בזה ענין המלך
ועל קיומן שפתי כל עליה
ואחזק קמן לו טעם בזה
למלך כיון שלא יסור
נשבע מלח לו ממסר
תמנע נעלמה הוא
והסוד (סג). שקדמה
הקדמתו. קודם בזה
(סג). ואי מצדור דין
הוא. מנעשו. הלק
נכסותו וזו ונעלה
למקדמות וזו נחמה לו
לא יקוי דין שעת
בזה לטעורק לתשמיש
דמחור לו. קדמה
וקדמתו. דבריה אהן
הי: אמתו
לגבול. וזו מלי נחמה
מלשן מקדמו להישוע
(סג). בעלה וזה. היסול
דרכים שעת נעלה
עליה אהן חד (סג).
בעלה נחמה לו
נחזי כי מהנה בעלמה
היה אהן אהן אלה
המחזק בעלה אהן
הא מחסר שביחה. וזה
קונה לו בשעת נחמה
חזי עליה איסור אהן (סג)
ואהן אהן. ואהן אהן
דכסול וקחי נחמה קהל
זה נשבע בזה
ואחזק קמן לו תחזיק מן
ועד משעת אסור: וזה
אחזק לא שקדמה
באחזק. הלק כי מנו
וזה יסר לו וזו חללה
מלחם דרדיה כי נשבע
בזה. ומכיו חסר הוא
דכסול כי חזק דרדיה
דמנו כי מלשן ואחזק
לתשמיש אסור (סג)

מחלה ע"מ ביאה נתנו לה:
דאע"ג דע"מ ביאה יהייה
לאו שזר ביאה הוא: ואי
מתני' לאשמועינן דאע"ג

יחול עלה איסור אתנן למפרע אמר רבי
 (אליעזר) "כשקדמה והקריבתו ה"ד אי
 יאמר לה קני לך מעכשיו פשיטא דשרי
 היא ליתיה בשעת ביאה (א) ומתנה בעלמא
 הוא דיהיב לה ואי דלא אמר לה קני לך
 מעכשיו יהיכי מצי מקרבה ואישי כי יקדיש
 את ביתו קדש אמר רחמנא (ב) מה ביתו
 ברשותו יאף כל ברשותו ילאא דרבי לה
 להוי גביך עד שעת ביאה ואי מיצטרך
 לך קני מעכשיו (ב) בעי רב הושעיא קדמה
 והקדישתו מהו כיון דאמר מר האמירתו
 לגבוה כמסירתו להריוט כמאן דאקריבתי
 ימי או דלמא השתא מיהא הא קאי ואיתיה
 בעיניה ופשוט מדרבי אליעזר דא"ר
 אליעזר שקדמה והקריבתו דוקא הקריבו
 אבל הקדישתו לא דרבי אליעזר גופיה קא
 מיבעיא ליה מאי מיפשט פשיטא ליה
 לרבי אליעזר דהקריבתו דוקא אבל הקדישתו
 או דלמא הקריבתו פשיטא ליה והקדישתו
 חרך נתן לה אתננה מותר: ורמינהי (א) בא
 כהן עד שלש שנים אתננה אסור אר"י בר
 רבא דאמר התבעלי לך בטלה זה הא דאמר
 לה בטלה זה מאי הוי (ב) הא מחסר משיכה
 משיכה ואיבעית אימא לעולם בוגנה ישראלית
 יירה בא עליה ואח"כ נתן לה הא קניא (א) לה
 קני דאמר לה אי מייחנא לך זוזי מכאן עד
 כאתנניך מתיב רב ששת (א) אומר אדם
 יער זה צאו ושתו ברנר זה ואינו חושש
 לא

ספר הכי מדקאסר בלאז ואכלו ואני פורע אלמא ר' ינאי כי קפרעי דמי שביעית הס וקשה מי חזקין לז' שאליו עמבור אז מן נסך הי' היה לו לפרש שמאליס עס הכרימא משום דמי פירות שביעית ללמא אחר הכרימא דהכרי עממא משום דהנה מין קמך ואני אפילו קרימא מלמלן לפועליו ולא דמי כלל לדבי ר' ינאי ועוד מן ליה דיר גביה מ' דרין דמקופו בצעל הבית סמך ינאי לא הו חנוני הממקפו ולא סמכא דעממיהו כולל שביעית גיבה וקפא דמלמל עילי האר' דר' ינאי ליה ינאי בחזרה ואע"ג דמשעת ביאה אישטענד לה ואין לה שיעבוד מכסיו ור' חילפי אמנן דשרי דאשטענד פרק כל הכס דחלפין מותרין ואחרי כפי שביעית אשטענדן אלל דל שבעדעדי ועוד לפירושו לזון קנה לה דיר גביה יתור מן יחאק לפרש ואני חושש לא משום שביעית שפורע אחר שאללו אישבור כלל אחר ואני פורע חושש משום פירות שביעית והשאל אפילו אייר ברימא לאחרי לא חשיב דמי פירות שביעית כפי האי גוונא שפורע אר' הבית לעמא ונתנס לפועליו מאחר שכן לוקחין הפיי מחנוני הממקפו אישטענד ליה דרין ^(א) דדרכיה ללקוח מה שנתן לפועליו קרי היינו קנה ליה דיר גביה שן מנע שקוהו דיר גביה נכסיו בעל הבית לאחרי כש' ולכן חשיב בעל הבית כלוקח הפירות והירק מחנוני יח' דמי שביעית אחרון אחרון נתפש ואם היו העניים בימו ללא ולאו ואני פורע איש נתפש באיבור שביעית ולהכי לא גמר ומקני להו שיעבוד נכסיו לאחרי כש' עניים סוכר עמה אז הממקפו שאין משטענד בערבות א' לאחרי ואפילו שיעבוד אי גמי טעם בזה שאין ש' אי יחא קניו לו והוא יחא ספור ממה ואני נתן ל' ש' דלמדימין בקוף עס פשוט (ב' צ' קד'.) מן לו ואני קמאר אין לו על זה ועל זה היה מסקי אדעתיא א מייבוו נקט והתלמוד נושא ונתן לפי טעמו ואחרי כד כלומר וי אין נכסיו משועבדין ממש כדין ערב והא

י. כלומר לא חקני עד שעת ביאה
ולביחי מומר מאחר שגלה בדעמו
ויוס אתקן מני יבא דהא אתר לא כ"י.
לפ"מ השתא מירא קאי בעינא
והפ"מ שאין אתקן חל על המוקדשין
דכתיב לכל נדר פרט לנדר שמה
הבא מאחר לאמיה בשעת ביאה לה
איסור אתקן לתפרע משעה דיריב לה
ואז לא היה הקדש: **והה** מוסר
משכבה. פ"י ואפי' לר' יוחנן דאמנ
דנדר מורה משום קוטות הכא גבי
אתקן לא קני כיון שהקפידו אבות
דאתקן קניית משום קופה ואיכא
למשיכה כד שמונה הקפידו ואין קו
אתקן כלל ולא דמי להאיא דפרק
ההוא (נ"מ דף מה). מנהג לסטיון מעל
שקניית הכסף מועיל דמיון דמשל
המורה מ"י יפיק המעלה ממנו
הקדש: **בזונה** עובדת כוכבים.

גלגל קניא במשיה וברש"ל משי
לדמור סלגמתיך במשיה הא לעובד
יוכבדי בכסף דלולו נרי יוחנן אזי
לעובד כוכבדי במשיה ומשום
דבר חסדא איז ליה פרק האב
רבי' דף מו: כ"י יוחנן דרז משי
שימרא אחרנא דלריי יוחנן לא
מקסי': **בגון** דקאי במצריה.
א"ת לישי תרויבו בטלה וז הא דקאי
במצריה וזה דלג קאי במצריה וי"ל
דניחא ליה לאוקמה בטלה סתם
אפילו קאי במצריה עם טלחא אחרים
שלו אע"פ שאין יכול לדחות טלה
מן הסוק אפילו הכי אין שם אמתן
לא אפילו למאן דאית לה ברירה
אלא על המגורר בשעת בואה:
ואינו חושש לא משום שביעית.
פ"י בקונטרס שמה יספור דמים הללו
למי שחשוד על השביעית ותמה אזי
על דמי אסורא קפדור וקראסי דמי
(א) פירות שביעית ממעשר ויין נסך
אשר לפועליו ותמא פורע חובי דממי
העבור ועממא משום פסור חובי
לה כמקור דמקסי בחנוי המקיפו
ומשעבדי על בעל הית לפייסמקן
האי ולא משעבדי להו דבי ר' ינאי
דבא עליה וחס"ח נמן לה ואוקימנא
מטעם שאין השיעבוד על טלה זה
אסורין (מפרה דף ג.) דל"ח מאי רחמי
אע"ג דמשעבד איז נחשפא בחסור
הוא (א) ליה לה לו לחסור ר' ינאי
בו מפרות שביעית שכבר פרע לו
ישיעם שהוא חסור אפילו בעל הית
יעבור פריי אסתא כי קפרע
שלו הפירות מן העולם גם כשאין
מביט החנוי והוא פורע המעות
קני ליה דינר גביה פ"י דמשעבד
אמר לשיעבוד הדינר קונה נכסיו
בניין ונתנו לפועליו היו ליה מה
ואסריל לפועליו כשכרן ולצפוק כשיין
ויס מר' דבי ר' ינאי ע"י ר' ינאי
אמר שר' ינאי פורע להו מטעם א'
ונתן פירות שביעית לנני בינו דהי
כקבלנות רק גוף הערב והקבלן אבל
דינכסיה ערב אלא במלוה וזהו אבל
אין פורע לך שזהו כעין מעשה דר'
אין לך על מלוה על הלוה כלום
השאה מההיא כי היכי דלא אסוק
אבל חנוי שאין מקיפו מאי מותר
מר דבא כו' קנה מדיון ערב וסכואו
מלה

עין משפט
גר מצוה

בא א ב מר פד הל
אמר מונה הלי יא
בא א ב מר פד הל
עקול הל א ב סג
עקל עקל נשעין דר ח
רמ עקל ו:
יז א ב מר פד הל
אמר מונה הלי יא
יח א ב מר פד הל
מכירה הל א ב סג
עקל נ ש טויער יא
רמ עקל נ ו ובהל
יב א ב מר פד הל
אמר מונה הלי יא
ב ז א ב מר פד
הל נ:
ל א ב מר פד הל
עקל נ כסהל
כא ב מר פד הל
מחלטה אסורות
הל נ ש טויער יא
קל עקל נ ש טויער יא
רמ עקל ו:
זא א ב מר פד הל

תורה אור השלם
ו ואיש כי יקדש את
ביתו קדש ליהוה
והעריכו הבתן בין טוב
ובין רע כאשר יצריך
אתו הבתן כן יקום:
ויקרא כז יד

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones